

Før jeg slutter, vil jeg benytte Lejligheden til at opfordre Landbrugerne til i større Omfang at indsende ikke alene Forespørgsler, men ogsaa Meddelelser angaaende allehaande sygelige Forhold hos Markplanterne, ledsagede af de angrebne Plantedele. Selv om det er almindelig bekjendte Plantesygdomme, ville Meddelelser om deres Forekomst, især naar de optræde paa en usædvanlig Maade, være af Betydning for at kunne udkaste et Billede af Plantesygdommens Forhold og den Rolle, de spille for Landbruget i de enkelte Aar.

Hertil knyttede sig følgende Diskussion:

Konferentsraad Tøsdorpf takkede Docent Rostrup for den Opfordring, han rettede til Landmændene; den var vistnok saare betimelig og i alle Henseender fuldkommen berettiget, eftersom Landmændene ikke kunde være opmærksomme nok i den Retning. Taleren troede efter de Erfaringer, han havde gjort paa det Vegetationsgebet, hvorpaa Landmændene bevægede sig, at den bedste Modgift mod Plantesygdomme var ikke at komme for hyppig med den samme Plante paa samme Sted. Et andet Middel, og maaske det vigtigste af alle, havde Taleren fundet i en kraftig Jordbund. Jo kraftigere man gjødede Jorden, jo omhyggeligere man behandlede den til de forskjellige Afgrøder, desto bedre vare Planterne i Stand til at komme ud over de Sygdomme, som indfandt sig i større eller mindre Grad. Endelig vilde Vejrliget til alle Tider udøve en meget væsentlig Indflydelse. Rustangreb paa Byg havde forvoldt ikke uvæsentlig Skade paa mange Steder i de sidste Aar. Man kunde ikke sige, at vi i de senere Aar havde gjort meget store Fremskridt med Hensyn til Bygavlens — hvad ogsaa Udstillingerne viste, — hvortil Rustangrebene vistnok paa sine Steder havde bidraget, og der var derfor al Anledning til at følge Docent Rostrups Opfordring, som vistnok ogsaa vilde finde et villigt Øre hos Bygdyrkerne. Hvedeavlens havde derimod været stærkt fremadgaaende, saavel hvad Udbytte som hvad Kvalitet angik. Danmark havde ikke i mange Aar havt en saa rig Hvedehøst som i 1885, men

Vejrliget havde ogsaa saavel i Maj og Juni Maaneder som senere været særdeles gunstigt for at berede os en god Høst og for at forskaane os for Plantesygdomme. I Juni Maaned havde vi kun havt en Nedbør af 8 à 10 Mm., medens Nedbøren i Østpreussen i samme Maaned havde andraget 204 Mm., hvoraf Følgen da ogsaa havde været, at deres Hvede var bleven slet. I England havde man ligesom hos os havt en god Hvedehøst, hvilket jo foraarsagede, at vi kom til at ligge inde med vor egen Hvede. Foder- og Sukkerroer maatte efter Talerens Erfaring ogsaa have en kraftig Jordbund for at modstaa Rust og Svampeangreb, som meget ofte gjorde stor Fortrød i disse Marker, og det jo oftere man kom med den samme Avl paa samme Sted, saaledes som f. Ex. i Tyskland, hvor det skeer hvert andet eller tredie Aar, og hvorfor ogsaa den tyske Regjering har bestemt, at der paa Statsejendommene ikke maa kommes hyppigere med Roer paa samme Sted end hvert fjerde Aar, netop fordi Jorden trættes og udsættes for at blive syg. Hvad Kløveren angik, da var ganske vist Kløveraalen dens værste Fjende. Lucerne dyrkede vi ikke saa meget, som vi burde; den var imidlertid i stærk Opkomst overalt, hvor Sukkerroerne fandt Indpas, men var vistnok mere end andre Kløverarter udsat for Rust. Alsikke havde Taleren fundet at være mere udsat for Rust end almindelig Rødkløver, og en stærk Alsikkeavl vilde derfor vistnok være farlig. Hvorledes Rustangrebene her skulde kunne forhindres, skulde Taleren lade være usagt; han troede ikke, at der kunde paapeges noget bestemt Middel mod denne Rust. (Rostrup: Foreløbig ikke.)

Direktør Jensen havde sidste Sommer paa to af Markfrøkontorets Marker ved Klampenborg og Charlottenlund havt Lejlighed til at lægge Mærke til, at Rust paa Foderroer udgik fra Frøroerne, men bredte sig overordentlig langsomt. Ogsaa paa Landbohøjskolen, hvor der i selve Foderroemarken havde været et Bed med Frøroer, havde det samme været Tilfældet. Der var ikke Rust at finde andre Steder end paa selve Frøroerne og i de nærmeste Rækker dør omkring, og selv i den 10de Maaned var den ikke kommen videre end

circa 50 Alen derfra, hvilket var overordentlig mærkværdigt, naar der hensaaes til den Hurtighed, hvormed de fleste andre Plantesygdomme bredte sig. Hvad Taleren egentlig vilde bemærke var, at det forekom ham, at det ikke kunde være noget praktisk Raad mod Rustspredning, at man om Foraaret skulde afplukke de Blade paa Frøroerne, paa hvilke der fandtes Skaalrust. Det syntes Taleren, at man herimod maatte kunne gjøre for det første den Indvending, at det var et uoverkommeligt Arbejde, naar det drejede sig om større Arealer, og dernæst, at man dog ikke kunde faa ethvert angrebet Blad bortluget; men selv om dette nu ogsaa kunde ske, saa var dog paa den Tid Spredningen allerede begyndt. Det Hele, man vilde opnaa derved, var kun at gjøre Spredningen en lille Smule langsommere. Efter Talerens Mening var Hovedmidlet til at forhindre Rust at sørge for at have Frøroer, der vare rustfrie, og det kunde vistnok opnaaes at erholde saadanne ved at dyrke dem paa afsides liggende Steder. Taleren havde sidste Aar kun fundet Rust paa de Steder, hvor der var Frøroer i samme Stykke som Foderroer.

Docent Rostrup: De Erfaringer, Konferentsraad Tesdorpf havde gjort, stemmede fuldstændig med den Theori, Taleren havde fremsat med Hensyn til Plantesygdomme. De tre Momenter, Konferentsraad Tesdorpf havde fremhævet, havde den største Betydning. Lige over for Direktør Jensen troede Taleren sikkert at turde fastholde, at det Raad, han havde givet, var værd at følge. Ganske vist var det upraktisk, hvis man skulde undersøge hvert Blad, men det behøvedes ikke; allerede paa et tidligt Stadium blev Bladene krumme og gule, medens Sporerne endnu laa skjulte under Overhuden, og man vilde derfor let kunne finde de angrebne Planter og fjerne saa godt som ethvert af de af Rust angrebne Blade.

Konferentsraad Tesdorpf havde dyrket Foderroer i stor Maalestok og havde det sidste Aar havt et Gjennemsnitsudbytte af 450 Tønder Roer pr. Tønde Land, men der havde ogsaa været anvendt alt, hvad Jorden krævede, samtidig med at der benyttedes selvavlet Frø, som var frembragt med den største Omhyggelighed og Omsigt, og man havde ikke

kjendt til Rust paa Foderroerne. Taleren skjønnede ikke rettere, end at man mangfoldige Steder — Alle havde jo ikke lige store Arealer udlagte med Foderroer — maatte kunne benytte det Raad, som Docent Rostrup havde givet.

Efter at derpaa Direktør Jensen havde udtalt, at han fremdeles maatte fastholde de Indvendinger, han havde gjort lige over for den af Docent Rostrup anbefalede Fremgangsmaade med Hensyn til at fjerne Rust fra Roerne, og

Kaptajn la Cour lige over for Konferentsraad Tesdorpf havde bemærket, at den sidste Bygudstilling afgjort viste en Fremgang, siden der første Gang var Bygudstilling, sluttede

Præsidenten Mødet med at udtale en Tak til Foredragsholderen.

Det kgl. Landhusholdningsselskabs Generalforsamling

den 14. Decbr. 1885.

Hs. Excellence Greve Danneskjold-Samsøe ledede Forhandlingerne.

Udfaldet af de foretagne Valg var saaledes:

Til Præsident var Konferentsraad Tesdorpf gjenvalgt med 223 St. Til Medlemmer af Bestyrelsesraadet vare følgende Herrer gjenvalgte: Inspektør Buus, Rosvang, med 214 St., Lektor, Dr. med. Bang med 212 St., Jægermester Friis, Lyngbygaard, og Hofjægermester Friis, Duelund, hver med 211 St., Bestyrer E. Møller-Holst med 206 St. og Gaardejer og Gartner F. Wendt, St. Jørgensbjerg, med 205 St. Til Revisor var Godsejer Holm, Lerchenfeldt, gjenvalgt med 206 St., og til Medlem af Bestyrelsen for Fond til Landmænds Uddannelse var valgt Forstander A. la Cour, Næsgaard, med 51, i Stedet for Kammerherre, Baron Berner-Schilden-Holsten, som fratraadte efter Tour og ikke ønskede Gjenvalg.

Landboforeningernes Valg af Medlemmer til Bestyrelsesraadet havde givet følgende Resultat; Viborg Amt, Propr. Lundsgaard, Langesgaard; Randers Amt: Etatsraad Mourier-Petersen, Holbækgaard; Aarhus Amt: Grosserer H. Broge, Aarhus; Svendborg Amt: Hofjægermester Sehested, Tangegaard; Københavns Amt: Forpagter Vestergaard, Pedersdal, og Bornholms Amt: Propr. Kirketerp, Lehnsgaard.

Til Medlemmer af Belønningsudvalget havde Bestyrelsesraadet gjenvalgt Inspektør Buus og Kammerraad Andersen, og til Medlem af Bogudvalget var Jægermester Friis gjenvalgt.

Medlemstallet var forrige Aar 880. I Aarets Løb var der optaget 79 nye Medlemmer, men udmeldt eller døde 42, saa at Medlemstallet nu var 917.

Regnskaberne for det foregaaende Regnskabsaar fremlagdes med den af Bestyrelsen givne Decharge.

Funktionærernes Beretninger.

Sekretæren aflagde følgende Beretning om Selskabets almindelige Virksomhed i det forløbne Aar:

Paa Selskabets Forlag vare følgende Bøger udkomne: 3die Udgave af »Malkekøernes Behandling Sommer og Vinter« af Insp. N. P. J. Buus (3000 Expl.); »De i England gjældende Bestemmelser om Indførsel af fremmed Kvæg« af Legationssekretær, Greve Sponneck (1400 Expl.); »Aarsberetning om Selskabets Virksomhed 1884—85« (3600 Expl.); »Besøg i nogle Frugthaver paa de danske Øer« af Gmd. N. Rasmussen-Søkilde (2000 Expl.) og »Regnskabsbog for mindre Landbrug« af Bestyrer, Landbrugskandidat H. Iversen (1500 Expl.). Af Enkefru Krøjer var der tilstillet Selskabet alle Stokkene til de Træsnit, der ere benyttede af hendes afdøde Mand i hans Værk »Danmarks Fiske«. Dette store Antal Bøger, Selskabet saaledes havde udgivet, var Skyld i, at Regnskabsaaet vilde slutte med en Kassebeholdning, som var mindre end paaregnet, men Pengene vilde jo for Størsteparten komme ind igjen, efterhaanden som Bøgerne solgtes.

Til Uddeling var foruden »Tidsskrift for Landøkonomi« (973 Expl.) anskaffet en Del Tidsskrifter og Bøger af landøkonomisk og naturvidenskabeligt Indhold, blandt hvilke sidste særlig maatte fremhæves anden og sidste Del af Prof. Joh. Langes Værk: »De skandinaviske Landbrugsplanter«.

Af Foredrags- og Diskussionsmøder var der forrige Vinter afholdt 7 og i den forløbne Del af indeværende Vinter 3.

Med Hensyn til Selskabets Virksomhed paa Agrikulturkemiens og Plantekulturens Omraade skulde her kun bemærkes, at der var foretaget Strejfundersøgelser af Handelsegjødninger og Foderstoffer (se sidste Aarsberetning Side 56 ff. og Tidsskrift for Landøkm. 1885 Side 325), samt at Laboratoriebestyrer Grønlund havde indsendt en Beretning om sine Forsøg, og at der til afsluttende Forsøg i indeværende Aar var bevilget ham 250 Kr. Til »Dansk Frøkontrols« Tilsynsraad var udbetalt de paa Budgettet bevilgede 500 Kr. og til »Foreningen til Kulturplanternes Forbedring« 500 Kr.

Selskabets Virksomhed for Hurdyrbrugets Fremme havde lidt et stort Skaar ved Konsulent Jessens Død, hvorfor der ogsaa her kun var at meddele, at der var afgivet Betænk-

ninger til Regjeringen angaaende Indførselen af Kvæg fra Slesvig og Holsten, samt at der arbejdedes paa en Betænkning angaaende Indførselen fra Sverrig, Holland, Belgien og Frankrig. Bestemmelser i Henhold til de førstnævnte Betænkninger ere nys udkomne. Det havde været Konsulent Jessen paalagt at undersøge Gedespørgsmaalet og fremkomme med en Betænkning; han naaede imidlertid ikke saa vidt, og Præsidiet mente da ikke at burde afslaa et fra Stevns Herreds Gedeavlerforening indkommet Andragende, men bevilgede den 80 Kr. som Understøttelse af dens Virksomhed for Udbredelse af gode Geder.

Rejseunderstøttelser havde været tilstaaet Følgende: Cand. pharm. W. Johannsen (600 Kr.) for at blive kjendt med det Standpunkt, det plantefysiologiske Studium i Frankrig for Tiden indtager; Havebrugskandidat C. V. Larsen (500 Kr.) for at undersøge Produktions- og Afsætningsforholdene for Havesager, særlig Kjøkkenurter, i England og Skotland; Havebrugskandidat J. P. Christensen (200 Kr.), Redaktør af Havetidenden, for at sætte sig ind i Havebrugets Standpunkt og Særegenheder her i Landet; Gaardmand N. Rasmussen-Søkilde (300 Kr.) til en Rejse paa Øerne og i Jylland, Slesvig og Holsten for at gjøre sig kjendt med de forskjellige Frugtarters Ejendommelighed under de forskjellige Forhold saavel som med Frugttrækulturen i sin Helhed, saadan som den kan finde praktisk Anvendelse hos Gaardmænd og Husmænd; Havebrugskandidat L. Helveg (300 Kr.) til en Rejse i Tyskland for at indhente Oplysninger om Frøavl. — Det kunde maaske af denne Fortegnelse se ud, som om Præsidiet havde en særlig Interesse for at understøtte Havebruget, men dette var dog ikke saa; det var særlige Forhold, der iaar havde bevirket, at der var kommet saa mange Rejseunderstøttelser af den Art. Kand. Johannsens Undersøgelser kom ikke alene Have, men ogsaa Mark tilgode. Understøttelsen til Kand. Larsen var given, fordi Præsidiet ønskede gjennem en Mand, som var kjendt med Forholdene i England — Larsen havde været derovre ét Aar — at faa det engelske Marked undersøgt saaledes, at der kunde foreligge en paalidelig Beretning om dets Karakter og Krav, inden der skredes for stærkt fremad i Retning af at producere Havesager for det engelske Marked, hvorfor der havde rejst sig Stemmer herhjemme i de sidste Aar. At Kand. Christensen var bleven understøttet, skyldes ligefrem hans Stilling som Redaktør af Havetidenden, idet Præsidiet her havde fulgt det Princip at støtte Redaktører af de til Jordbruget knyttede Fagtidsskrifter. Det mente at

støtte Landbrugets Virksomheder bedst, naar det satte de Mænd, der stode som Redaktører for de nævnte Tidsskrifter, i Stand til at berige deres Kundskaber ved at indsamle Oplysninger andetsteds fra. Gmd. Rasmussen-Søkilde's Andragende om Rejseunderstøttelse bevilgedes, fordi denne Mand gjennem den Virksomhed, han havde udfoldet i sin Hjemstavn for Frugtavl, gav en god Garanti for, at det Indblik, han vilde faa i den ikke ubetydelige Frugtavl, som fandtes ikke faa Steder her i Landet, vilde give et godt Resultat. At Kand. Helveg fik Rejseunderstøttelse grundede sig paa, at han af Foreningen til Kulturplanternes Fremme var designeret til, saafremt Foreningen fik Understøttelse af Staten, at vejlede Frøavlerne her i Landet i Frøkultur. Foreningen havde ikke selv Midler til Raadighed til en saadan Rejse.

For Øjeblikket tjente der under Selskabet 84 Landvæsenlæringer paa store Gaarde og 10 paa mindre Gaarde samt 6 Mejeribødkerlæringer, og i Sommer var der 9 Roelæringer.

Følgende Hædersbelønninger for Landboflid vare uddelte: Husmand og Plantør Kofoed paa Graneli, Bornholm, 2det Sølvbæger; Husmand Søren Nielsen af Suldrup, Aalborg Amt, 3die Sølvbæger; Avlsbruger Peter Hansen af Morreskov, Præstø Amt, 3die Sølvbæger; Kongsbonde H. C. Joensen af Midvaag paa Vaagø 3die Sølvbæger; Kongsbonde Bærent Vang af Kalbak paa Strømø 6te Sølvbæger¹⁾.

Hvad Landbrugets Binæringer angik, da havde Landinspektør Marshall erholdt 200 Kr. til Undersøgelse af de her i Landet indvundne Erfaringer angaaende Jordens Vandledningsevne i dens Forhold til Dræningen, og Redaktør Oehlerich 100 Kr. til Iværksættelse og Udgivelsen af Husmandsbladet.

Til Maltbygudstillingen i Magdeburg var medgaaet 606 Kr., og de landboindustrielle Udstillinger i Kjøbenhavn vare blevne støttede som sædvanlig med 500 Kr.

Færøerne, Island og Grønland. Erikur Sumarliðarson havde erholdt 300 Kr. for at kunne opholde sig ved Landbohøjskolen og for at kunne gjøre sig kjendt med danske Landbrugsforhold, særlig Engvanding og Faareavl; Herman Jónasson 75 Kr. for at kunne blive kjendt med vel-

¹⁾ Da enkelte af Hædersbelønningerne endnu ikke vare afsendte, gaves der Medlemmerne Lejlighed til at gjøre sig bekjendte med det ny Bæger, som for et Par Aar siden blev modelleret af Prof. Peters.

drevne Faarehold i Jylland, og Páll Jónsson 25 Kr. som Rejsepenge til det nordlige Sjælland for at deltage i Udgrøftnings- og Engkulturarbejde paa den udtørrede Søborg Sø.

Endelig havde Selskabets Sekretær, Kapt. J. C. la Cour, foretaget en Forretningsrejse i Tydskland, hvortil var medgaaet 345 Kr.

Konsulent Stein aflagde følgende Beretning om Selskabets agrikulturkemiske Virksomhed i det forløbne Aar:

I det forløbne Aar, December 1884—December 1885, var der blevet foretaget kemisk Undersøgelse af 1754 Prøver af Stoffer vedrørende Landbruget, nemlig af:

Gjødningsstoffer	783	Prøver.
Handelsfoderstoffer	333	—
Mejeriprodukter: Mælk	298.	
Smør	261.	
Ost	2.	
	561	—
Hø, frisk	30	—
Do., nedkullet	3	—
Andre Stoffer for Landbruget; Dynd, Mærgel, Jord, Kompst, Poudrette, Roer m. m.	44	—
	1754	Prøver.

For mange af disse Undersøgelers Vedkommende havde det været tilstrækkeligt kun at opgive Undersøgelsens Resultat, men i et meget stort Antal Tilfælde havde det været nødvendigt at indgaa paa en nærmere Udvikling til Forklaring af Forholdene, alt efter Beskaffenheden af den Forespørgsel, som var bleven stillet af Indsenderen, og at foretage Kvalitetsbedømmelser og Værdiberegninger.

En Del af de indgaaede Forespørgsler havde ogsaa gjort det nødvendigt at foretage Undersøgelser af forskjellig Art, hvor et tilstrækkeligt Materiale ikke forud forelaa.

Angaaende de forskjellige Grupper af de undersøgte Stoffer gaves følgende Oplysninger:

Af Gjødningsstofferne vare

216	Prøver indsendte af Forhandlere,
34	— af Landmænd for egen Regning,
128	— af Indkjøbsforeninger,
405	— af Kjøbere til Undersøgelse for Sælgerens Regning.
783	Prøver.

Det var forstaaeligt, at det færreste Antal havde været indsendt af Landmænd til Undersøgelse for egen Regning, naar man saa hen til den rige Lejlighed, som gives dem til at faa Kontrol gratis. Alle de herværende Fabrikker og Forhandlere give Kjøberne Ret til gratis Efterundersøgelse af Partier, som ere 5000 Pd. og derover. Men foruden denne Form for Kontrollen er der en anden af den mest effektive Natur, som er gennemført ved en enkelt Fabrik, Kunstgjødningsfabrikken i Landskrona, hvor al Gjødningen sælges under Talerens Plombe, og hvor hver Kjøber, selv af enkelte Sække, modtager Opgivelse af Indholdet efter Undersøgelse af de Gjennemsnitsprøver, som under Expeditionen blive udtagne af Kontrollantens paa Stedet værende Befuldmægtigede. Paa disse to nævnte Maader for Kontrollen, altsaa fuldstændig gratis for Kjøberne, var der undersøgt 405 Prøver, nemlig 164 repræsenterende c. 5 Mill. Pd. indsendte paa førstnævnte Maade af Kjøberne selv og 241 efter Ordningen med Landskronafabrikken. Ved Landskronafabrikken var der i Aaret kontrolleret 58837 Sække, hvoraf der var gaaet her til Landet 13578 Sække eller c. $2\frac{3}{4}$ Mill. Pd. Tilsammen havde der altsaa været under aldeles effektiv Kontrol uden Bekostning for Kjøberne med Hensyn til denne over $7\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Gjødning. Dette maa siges at være et ret anseligt Kvantum, men dog vistnok en forholdsvis ringe Mængde af den hele solgte Gjødningsmængde, men det maatte da tages i Betragtning, at en meget betydelig Mængde kontrolleret Gjødning leveres gennem de forskjellige Foreninger til Fællesindkjøb.

Af den igjennem Foreninger leverede Gjødning havde der været indsendt 128 Prøver; hvor stort et Kvantum disse repræsenterede, kunde Taleren ikke bestemt opgive, men det kan sikkert antages at have været mindst 5 Millioner Pd. og paa denne Maade havde da det kontrollerede Salg af Gjødning her i Landet i det sidste Aar omfattet over 12 Mill. Pd., et Kvantum, som det vel var værd at tage i Betragtning ligeoverfor den Anskuelse, som oftere i den senere Tid var bleven gjort gjældende, at der ikke her i Danmark skulde være tilstrækkelig let og billig Adgang for Landmændene til at faa kontrolleret deres Indkjøb af Kunstgjødning. — Af Foderstoffer havde der været undersøgt 333 Prøver, paa det nærmeste det samme Antal som det foregaaende Aar, og da Handelen med Foderstoffer havde været mindre gunstig, og der maa antages at være solgt et mindre Kvantum end tidligere, viste der sig altsaa at være Fremskridt i dette Forhold. Et Fremskridt var det ogsaa, at der havde dannet sig Foreninger for Indkjøb af

kontrollerede Foderstoffer. Af disse havde været indsendt 88 Prøver til Undersøgelse. Det største Antal Prøver havde imidlertid været indsendt af Forhandlere, og det var glædeligt at se, at disse mere og mere søgte at sikre sig Varer af god Beskaffenhed, for at de igjen kunde sikre deres Kunder saadanne. Det var at haabe, at Landmændene vilde støtte disse Bestræbelser fra Forhandlernes Side, for at Handelen med Foderstoffer kunde komme til at hvile paa et solidere Grundlag end hidtil; thi selv om man ikke vilde gaa ud fra, at Forfalskning af Foderstoffer var almindelig, var det dog saa, at Foderstoffernes Værdi paa Grund af mange forskellige Forhold kunde variere meget betydelig, hvad den senere Tid kunde fremvise interessante Exempler paa, og som Taleren gjennem et Foredrag i Selskabet i indeværende Vinter skulde give Meddelelse om. Paa Grund af, at Foderstoffernes Indhold kunde variere meget betydelig, vilde det ogsaa kunne indsees, at de Foderstoffetabeller, som stadig i uforandret Skikkelse vare aftrykte i Landbrugsbøger, ikke havde nogen videre Betydning, og Taleren havde derfor en ny Tabel under Arbejde, som omfattede Aarene 1883 og 1885. Ved Undersøgelsen af Foderstoffer havde man hidtil væsentlig kun havt den kemiske Sammensætning for Øje, men Taleren havde allerede i adskillige Aar taget Mikroskopet til Hjælp, og i det sidste Aar havde der i hans Laboratorium været foretaget 400 mikroskopiske Undersøgelser. — Af Mejeriprodukter havdede, som allerede nævnt, i Aarets Løb hos Taleren været undersøgt 561 Prøver, hvoraf 298 havde været Mælk og 261 Smør. Af Mælkeprøverne havde 225 været indsendte af offentlige Institutioner, som købte Mælken efter en vis Garanti, og 73 af Fællesmejerier for gjennem en kemisk Undersøgelse at faa Mælkens Kvalitet bestemt. Hovedmassen af disse sidste Prøver var af en saadan Beskaffenhed, at der var al Anledning til at antage, at Forfalskning i et stort Antal Tilfælde havde fundet Sted, hvorfor ogsaa vedkommende Leverandører vare gaaede ind paa at betale Erstatning. Dette viste Nødvendigheden af, at der arbejdedes hen til at skaffe passende Kontrolapparater for Mejerierne. Undersøgelsen af det store Antal Smørprøver skyldtes væsentlig Loven om det kunstige Smør. Det var naturligt, at Konsumenter og Forhandlere ved deres Indkjøb søgte at sikre sig ægte Varer, og det vilde man gjøre gjennem en kemisk Analyse. Da nu imidlertid det naturlige Smør i dets kemiske Egenskaber og navnlig hvad Fedtstoffernes Beskaffenhed angaaer viser kjendelige Svingninger, var det nødvendigt, at man, forinden man gjennem en kemisk Analyse

med al ønskelig Sikkerhed skulde kunne dømme om, hvorvidt Smørret var ægte eller kunstigt, søgte at lære de Grænser at kjende, indenfor hvilke det naturlige Smørs kemiske Bestanddele kunne svinge. Vel havde dette Spørgsmaal allerede tidligere været behandlet af Kemikere, men alle de Undersøgelser, der forelaa, vare saa lidet overensstemmende, at de ikke kunde danne noget solidt Grundlag, og Taleren havde derfor selv taget fat paa at løse den Opgave og allerede indsamlet og undersøgt et betydeligt Antal Prøver af Smør, hvis Ægthed stod udenfor al Tvivl. Optagelsen af disse Undersøgelser var forøvrigt ogsaa nødvendiggjort ved Indførselen af de store Kvanta af amerikansk Smør, som man almindelig ansaa for at være kunstigt Smør. Taleren havde i Tidsrummet fra 1ste Maj til 1ste November undersøgt 167 Prøver af de hertil ankomne Partier af saadant Smør, men der fremkom intet ved disse Undersøgelser, som kunde støtte den almindelige Antagelse, at amerikansk Smør var kunstigt Smør. Som man heraf seer, havde det amerikanske Smør været under en endogsaa betydelig Kontrol.

Endnu skulde Taleren gjøre opmærksom paa, at han havde paabegyndt en Undersøgelsesrække af hjemmeavlede Foderstoffer, hvis S sammensætning og Foderværdi det var lige saa nødvendigt at kjende noget til som til S sammensætningen og Værdien af Handelsfoderstofferne. Materialet til disse Undersøgelser, som foretages efter en forudlagt Plan, erholdtes fra Konsulent Nielsens Forsøgsmark, og der var iaar foretaget Undersøgelse af 30 Prøver af de almindeligste Græs- og Kløverarter.

Præsidenten takkede Hr. Stein for hans interessante Meddelelser og haabede, at han i Vinterens Løb vilde holde et Foredrag i Selskabet om de af ham foretagne Undersøgelser, samt at han i Forening med Hr. Nielsen vilde fortsætte Undersøgelsen af de naturlige Foderstoffer.

Forstander A. la Cour (Næsgaard) havde i Konsulent Steins Beretning savnet Omtalen af et meget væsentligt Punkt, nemlig Undersøgelsen af Staldgjødning. Hvert Aar havde Taleren ventet at høre noget derom, men var stadig bleven skuffet. Taleren var nu bange for, at de nye paabegyndte Undersøgelser af hjemmeavlede Foderstoffer skulde optage saa meget af Konsulentens Tid og Arbejdskraft, at det andet Spørgsmaal ikke blev optaget til Besvarelse inden ret længe, skjøndt det dog havde stor Betydning. Der var næppe noget andet Land, i hvilket der blev anvendt en saa stor Masse Foder i Forhold

til det dyrkede Areal som hos os, og de mange uklare Spørgsmaal, her vare tilstede, syntes Taleren dog, man burde have nogenlunde Rede paa. Med Hensyn til Handelsgjødningerne havde vi faaet en saa klar Besked af Hr. Stein, at enhver kunde finde sig tilrette uden at blive bedragen, og Taleren skulde derfor ønske, at det af ham paapegede Spørgsmaal snart maatte blive optaget til Undersøgelse, ligesom det ogsaa vilde være overordentlig heldigt, om man kunde faa en almindelig Oversigt over, hvorledes det forholdt sig med de forskjellige Foderstoffer, der kom frem paa Markedet.

Konsulent Stein skulde hertil bemærke, at han efter i sin Tid at have konfereret med Forstander la Cour angaaende Staldgjødningsspørgsmaalet — man kunde jo ikke henvende sig til nogen bedre end ham — havde indsendt til Præsidiets en motiveret Plan for Staldgjødningsforsøg. Denne Plan, som var meget omfattende, hvad den efter Talerens Mening burde være, naar der skulde komme et nyttigt Resultat ud af Forsøgene — den aarlige Udgift vilde andrage cirka 10,000 Kr. — havde været taget under Overvejelse af Præsidiets, som imidlertid var kommet til det Resultat, at man, før man indlød sig videre paa Sagen, maatte ønske Oplysning om, hvorledes det stillede sig i Udlandet med lignende Undersøgelser, og saasnaart Taleren saa sig i Stand dertil, skulde hans Fremstilling deraf blive indsendt til Præsidiets. Opgaven kunde muligvis løses paa en mindre omstændelig og kostbar Maade end den, Taleren havde foreslaaet, men det bedste var dog vistnok at sætte Forsøgene saaledes i Gang, at Spørgsmaalet paa en Gang kunde finde sin Afgjørelse. Hvad Spørgsmaalet om Foderstofferne angik, da var det Talerens Agt i Vinterens Løb i et af Selskabets Møder at give en Meddelelse om de Forandringer, som Handelsfoderstofferne i Aarenes Løb vare undergaaede.

Docent Fjord bekræftede Rigtigheden af Konsulent Steins Bemærkning og udtalte, at naar Stein idag havde sagt, at Forsøgene maatte kunne udføres i et mindre Omfang og altsaa for en ringere Sum, da var det ikke Summens Størrelse, der havde gjort Taleren ængstelig, tværtimod; han var for sit Vedkommende tilbøjelig til at gaa til en langt større Sum end den af Hr. Stein foreslaaede. Spørgsmaalet var nemlig, om man efter det Omfang, hvori Hr. Stein havde lagt Forsøgsplanen, kunde vente at faa et grundigt Udbytte af Forsøgene, og derfor vilde man først have Oplysning om, hvorvidt man var kommen i Udlandet. Præsidiets havde paa ingen Maade tabt denne Sag, som det tillagde

den allerstørste Betydning, af Syne; det var villigt til at støtte den og til at forlange Midler til dens Gjennemførelse, men den maatte helst sættes saaledes i System, at der var Udsigt til at faa et virkelig solidt Udbytte, hvad Hr. Stein vistnok ogsaa selv ønskede.

Konsulent Stein. Naar et Arbejde var af et saa stort Omfang som disse Staldgjødningsundersøgelser, laa det langt ud over hans Kræfter at have med den praktiske Ledelse at gjøre. Arbejdet maatte da lægges over paa andre Hænder, der fuldstændig kunde ofre sig derfor.

Konsulent Nielsen aflagde følgende Beretning om sin Virksomhed paa Plantekulturens Omraade:

Indeværende Aar maatte betragtes som et Mærkeaar for Forsøgene paa Plantekulturens Omraade, idet de bevilgede Midler nu tillode, at Forsøgene udvidedes betydelig, samt at der kunde oprettes Filialstationer. Da Bevillingen blev given, var det Bestemmelsen, at Taleren skulde vedblive at fortsætte Forsøgene i Ørslev, idet Hs. Exc. Greve Holstein-Holsteinborg havde tilbudt at overlade Taleren Jord til Udvidelse af Forsøgsarealet og til Byggeplads. Jorden var imidlertid bortfæstet paa længere Tid, og Fæsteren, der først viste sig villig til at afstaa Jorden, nægtede det senere, hvilket foranledigede, at Taleren pludselig stod uden Husly. Han henvendte sig derfor til Godsejer Castenschield (Borrebye), som havde fulgt Forsøgene med stor Interesse, og han var strax villig til at hjælpe, saafremt passende Jord kunde skaffes tilveje. Handling fulgte snart paa Ord, og Taleren var nu i Besiddelse af 20 Tønder Land, som vare fortrinlig skikkede til Forsøgsmark, og paa hvilke der nu i Efteraaret var opført de nødvendige Bygninger. Forsøgene havde herved faaet en Udvidelse, hvortil de havde haardt trængt i flere Aar. Landhusholdnings-selskabets Præsidium havde ved denne Lejlighed som altid støttet Sagen paa bedste Maade og hjulpet til at skaffe en saadan Ordning tilveje, at Taleren troede at kunne se Fremtiden i Møde med Tryghed. — En Ulempe havde det tidligere været, at Taleren ikke for Jyllands Vedkommende havde kunnet give Anvisning paa, hvilke Planter der dér vare de fordelagtigste at dyrke, men denne Ulempe vilde nu efterhaanden blive afhjulpen, idet der var oprettet en Filialstation ved Askov. Jorden var dels let lermuldet og dels Sandjord af den Slags, hvoraf der findes store Arealer i Jylland. Det havde været yderst interessant at sammenligne de samme Arter saaede paa Forsøgsmarken i Ørslev og ovre ved Askov. Spergel havde saaledes f. Ex. givet en fortrinlig Afgrøde ved Askov,

hvad aldrig havde været Tilfældet ved Ørslev. Taleren haabede at faa meget Udbytte af Forsøgene i Jylland og navnlig paa Sandjorden. Ganske vist havde Forsøgene ved Askov givet et forøget Arbejde, men det var dog lykkedes Taleren formedelst god Medhjælp at faa alle Forsøg udførte i samme Omfang som tidligere, ja for nogles Vedkommende endogsaa i større Omfang. — Ved Markfrøkontorets og Andres Velvilie var det lykkedes at faa Prøver af Kløver, navnlig fra de Avlssteder, som hvert Aar forsyne vort Marked med Frø. Blandt Prøverne i 1884 viste navnlig italiensk Rødkløver et interessant Forhold. Taleren var sikker paa, at Landmænd, hvis de havde seet denne Kløvervarietet udvikle sig paa hans Mark i Efteraarstiden, vilde have sagt, at det var den Slags Kløver, vi skulde have hos os; den stod frodig med friske, grønne Blade og holdt sig hele Vinteren igjennem, som var mild. I Foraarstiden begyndte den imidlertid at sygne hen og blev overgaaet af de andre Kløverarter, ja den var endogsaa nær ved at gaa ud inden anden Slæt. Af de af Konsulent Stein paabegyndte Undersøgelser af naturlige Foderstoffer ventede Taleren sig et godt Udbytte. Draphavre gav et stort Udbytte, men hvilken Næringsværdi havde den? Det var et Spørgsmaal, man fik Klarhed over ved Undersøgelserne, ligesom man da ogsaa vilde komme til Klarhed over, hvor vidt det var rigtigt, at gamle Græsgange skulde have en langt større Næringsværdi end nye. Ganske vist forelaa der i Udlandet Undersøgelser angaaende disse Forhold, men en Del af dem angik »Enggræs«, med Hensyn til hvilket man maatte spørge, hvad »Enggræs« var. Benævnelsen var saa usikker, at den ikke gav nogen Oplysning. Ogsaa vidste man jo, at Nogle betragtede Hø som et Fyldefoder, medens Andre betragtede Hø som et overordentlig godt Foder, saa at altsaa disse Undersøgelser vilde være af megen Betydning. — Paa to mindre, tørlagte Arealer i Basnæs Skovsø havde der iaar været anstillet Forsøg med et større Antal Foderplanter. Paa det ene Areal mislykkedes Forsøget paa Grund af Tørke, medens derimod det andet Areal fremviste et frodigt Plantedække. Ved Hjælp af dette Forsøg haabede Taleren herefter at kunne give Svar paa de Forespørgsler, der ofte indkom til ham om, hvad der kunde saaes paa saadanne Arealer.

Præsidenten takkede Hr. Nielsen for den Ihærdighed, hvormed han udførte sine Forsøg. En Meddelelse om de med Godsejer Castenschiold førte Forhandlinger vilde senere blive given.

Udvalgenes Beretninger.

Kand. Sonne aflagde følgende Beretning om Hvedeudvalgets Virksomhed:

Udvalget har i en Periode af 3 Aar arbejdet paa at finde Midler til at forlene Danmarks Hvedeavl med gunstigere Egen-skaber end dem, Squarehead-Hveden besidder. At udfinde Hvedesorter, der i kvantitativ Henseende overstige Squarehead-Hveden, vilde være en overordentlig let Opgave, men naar der stilles den Fordring, at vedkommende Hvedesorter i kvalitativ Henseende skulle tilfredsstille Møllerne bedre end Squarehead-Hveden i Forbindelse med, at den skal give et større Udbytte end Squarehead-Hveden, bliver Opgaven meget vanskelig. Udvalget har ad to Veje søgt at løse sin Opgave, dels ved at foretage Dyrkningsforsøg med tidligere benyttede Hvedesorter og dels ved at udfinde den Indflydelse, som de forskellige Dyrkningsvilkaar have paa den høstede Vares Kvalitet. Den Forsøgsplan, der har været fulgt det sidste Aar, havde været den samme som tidligere, kun med enkelte Tilføjelser. Der var som hidtil paa de tre Gaarde: Rodstenseje, Ravnholt og Gjorslev, udført Dyrkningsforsøg med 8 Varieteter dels paa sværere og dels paa lettere Jord, medens der paa to andre Gaarde: Kringelborg og Førsløv, var udført Dyrkningsforsøg med 21 Varieteter, ligesom der ogsaa havde været anstillet Forsøg med Hvede, dyrket under Anvendelsen af forskellige Gjødningsmidler, samt anstillet Forsøg over Saatidens og Udsædsmængdens Indflydelse o. s. v. I det Hele taget var der anstillet Forsøg med ca. 40 forskellige Hvedevarieteter, og Grunden dertil var den, at prøve Alt og vælge det Bedste. Det var ganske naturligt, at i de første Forsøgsaar maatte man staa famlende lige over for Spørgsmaalet om, hvilke Sorter man skulde prøve; man maatte være forberedt paa at optage Sorter, der senere vilde vise sig at være umulige for en fremtidig Dyrkning her, og det havde ogsaa viist sig at være Tilfældet med de polske, de ungarske og tildels med de østpreussiske Sorter, som foruden at give et ringe Udbytte viste sig at være modtagelige for Rustangreb. Derimod havde der ved de to første Aars Forsøg været 10 Sorter, der i Ydeevne kom saa højt op, at de kunde konkurrere med Squarehead-Hveden, og der blev derfor ifjor anstillet Forsøg paa to Gaarde med disse Sorter. At Valget af disse Sorter havde været korrekt,

turde fremgaa deraf, at Gjennemsnitsudbyttet, som er erholdt af dem, i flere Tilfælde har oversteget Gjennemsnitsudbyttet af Squarehead-Hveden. Denne Hvedesort staaer altsaa ikke uangribelig i Konkurrencen, hvorfor der turde være Anledning til ved fremtidige Forsøg at lægge Vægt paa Dyrkingen af disse Sorter. Forøvrigt skulde Taleren kun præcisere, at Dyrkningsforsøgene og de Resultater, de havde bragt, maatte kun betragtes som foreløbige. Der var hidtil kun arbejdet paa at udfinde en større Mængde Hvedesorters om man saa maatte sige foreløbige Egenskaber; først i de senere Aar af Forsøgstiden vilde det være muligt at koncentrere Forsøgene om et mindre Antal, men lutter gode Hvedesorter. Endvidere skulde Taleren gjøre den Bemærkning, at de lyse Sorter bleve beskyldte for at være mere kjælne og mere zarte end de mørke Sorter; denne Paastand var ikke bleven bevist ved de hidtil foretagne Forsøg, men heller ikke modbevist, eftersom man ikke i de 3 Aar, Forsøgene havde været foretagne, havde haft en eneste normal Vinter. Som sagt, Forsøgsresultaterne kunde kun betragtes som foreløbige; hvad der turde anbefales i det praktiske Landbrug var forbeholdt de kommende Forsøg.

Etatsraad Eckardt spurgte om, hvilke Resultater der vare fremkomne med Hensyn til Halletts-Hveden, som i sin Tid havde vakt megen Opsigt i England. Taleren havde tidligere været meget tilfreds med den; men baade Møllere og Bagere klagede over den og vilde ikke have den.

Kand. Sonne havde ved Rekvisition af denne Hvedesort faaet baade en lys og en mørk Varietet. Den, der var omtalt under Forsøgene, var den lyse Varietet, og den havde iøvrigt givet et Gjennemsnitsudbytte, der stod ved Siden af Squarehead-Hveden. Dommerkomiteen havde været indtagen i den og udtalte, at den tilsyneladende vilde være et fortrinligt Raamateriale for den indenlandske Mølleindustri, men der kunde jo ikke siges stort om den endnu, eftersom den kun havde været dyrket ét Aar.

Konsulent Nielsen havde dyrket den mørke Varietet i 3 à 4 Aar paa Forsøgsmarken i Ørslev ved Siden af Squarehead-Hveden, men den havde givet et betydelig mindre Udbytte, hvorfor den blev kasseret.

Gartner Wendt troede, at man skulde være meget forsigtig med Hensyn til denne Hvedesort; der forelaa under dette Navn flere Varieteter, som viste sig meget kjælne om For-aaret.

Kand. Sonne gav dernæst følgende Meddelelse om Bygudvalgets Virksomhed:

Bygforsøgene have ligesom Hvedeforsøgene været gennemførte i 3 Aar. Medens det for Hvedeforsøgenes Vedkommende syntes at være Valget af de rette Sorter, hvorpaa et gunstigt Resultat beroer, syntes det for Maltbyggets Vedkommende at være Dyrkningsvilkaarenes Indflydelse, hvorpaa Hovedvægten bør lægges. Udvalgets Virksomhed var derfor hovedsagelig gaaet ud paa at tilvejebringe Forsøgsmidler med Hensyn til Dyrkningsfaktorernes Indflydelse paa Avlen. Den Forsøgsplan, der havde været anvendt i de to første Aar, havde ogsaa været gjældende i det tredje, kun med enkelte og temmelig uvæsentlige Tilføjelser. Der havde været foretaget Dyrkningsforsøg med 10 Varieteter paa 10 Gaarde, været foretaget Høstforsøg og Forsøg med Hensyn til Modenhedsgradens Indflydelse paa Høstens Kvalitet samt Forsøg for at se den Indflydelse, et Tilskud af forskellige Gjødningsmidler havde paa Byggets Kvalitet. Desuden var der i Lyngby foretaget Undersøgelser med Hensyn til den Indflydelse, som Saatiden og Udsædens Mængde udovede paa de forskellige Bygvarieteter. Endelig havde der iaar været foretaget et sammenlignende Dyrkningsforsøg mellem Chevalier-Byg fra Vestlolland og almindelig dansk Byg. Forsøgene havde været foretagne paa 200 Gaarde. Da der ved Bygudstillingen i Efteraaret havde været gjort udførlig Rede for disse Forsøg, skulde Taleren ikke komme videre ind derpaa. Forsøgsplanen for det kommende Aar var endnu ikke endelig vedtagen, men rimeligvis vilde den sidste Forsøgsrække blive fortsat i samme eller maaske i lidt større Omfang.

Konferentsraad Tesdorpf havde paa sin Avlsgaard Krin-
gelborg fulgt de Bygforsøg, som der efter en større Maalestok vare foretagne i 3 Aar, og han kunde derefter ikke andet end varmt anbefale at fortsætte Forsøgene for at komme til Bunds i Spørgsmaalet om, hvad der var den bedst lønnende Hvede for Landmændene samtidig med, at den tillige var den værdifuldeste for Møllere og Bagere. Det var Talerens Overbevisning, at den Maade, hvorpaa Forsøgene bleve ledede af Hr. Sonne, vilde føre til, at der kom et heldigt Resultat tilveje. Som omtalt af Hr. Sonne stod Squarehead-Hveden ikke uden Konkurrent, eftersom der var nogle andre Sorter, der saavel med Hensyn til Kvantitet som med Hensyn til den Værdi, de havde for Møllere og Bagere, stode fuldt ved Siden af den, og i det kommende Aar vilde disse Sorter derfor blive dyrkede efter en udvidet Maalestok. I det Hele troede Taleren, at den Virksomhed, Landhusholdningsselskabet her havde optaget, vilde komme til at høre til dem, som Landmændene Tid efter anden vilde komme til at skjønne meget paa.

Fra Formanden for Frøkontrollens Tilsynsraad, Professor Jørgensen, var indsendt følgende Beretning:

Frøkontrollen er i jævn Fremgang og har i dette Efteraar været saa heldig at faa et selvstændigt Lokale, som synes at tilfredsstille alle billige Fordringer, og da Bestyreren har erklæret at ville overtage Risikoen for Frøkontrollens Drift i Overensstemmelse med den vedtagne Arbejdsplan indtil 1. Juli 1887, har Anstalten faaet en Sikkerhed, som den hidtil har savnet.

Tilsynsraadet har holdt Møder, naar Forholdene krævede det, men desuden har et mindre, teknisk Udvalg, bestaaende af Docenterne E. Rostrup og Samsø Lund, gennemgaaet alle de specielle Spørgsmaal vedkommende Frøets Ægthed, Spiring og Renhed samt de forskjellige Differentpunkter mellem Kontrollen og Frøhandlerne, dels i Forening med Grosserer Jacobsen og dels alene med Bestyrer E. Møller-Holst, før Sagen forhandles af det samlede Raad.

Da Arbejdsplanen saaledes paany er gennemgaaet, tør man haabe, at Fremgangsmaaderne, som nu støtte sig til længere Tids Erfaring, ere forbedrede, og at hele Kontrolarbejdet har vundet i Sikkerhed.

Docent Samsø Lund har igjen overtaget Sekretærposten, som Docent E. Rostrup i hans Fraværelse velvillig besørgede.

Bestyrer Møller-Holst havde glædet sig ved at høre Professor Jørgensens Indberetning. Det var ogsaa Talerens Opfattelse, at der var Fremgang i Virksomheden, og et væsentligt Fremskridt var det, at Frøkontrollen nu havde faaet et ordentligt Lokale, hvad den havde savnet tidligere. Der kunde imidlertid kun gaaes langsomt fremad, eftersom der savnedes Pengemidler. I det sidste Aar havde ikke saa faa Forretninger indladt sig paa at garantere det Frø, de solgte, saa at der altsaa ogsaa i denne Retning var Fremgang. En Fare var der imidlertid tilstede ved denne Handel, og den var, at disse Frøforretninger solgte Affaldet. Saalænge denne Handel skete paa første Haand, kunde det endda gaa, idet Frøet da solgtes til den Pris, det virkelig var værdt, men naar det kom ud paa anden, tredie Haand, solgtes det ofte til Priser, der vare lige med, hvad der forlangtes for ordentligt Frø, og det var de mindre Jordbrugere, at dette gik ud over.

Aarsberetning om Fond til Landmænds Uddannelse¹⁾ aflægges af Fondens Sekretær

¹⁾ Den fuldstændige Beretning vil blive optagen i Landhusholdningsselskabets Aarsberetning for 1885—86.

Bestyrer E. Møller-Holst. Fondens Renteindtægt til-
ligemed et Overskud fra forrige Aar havde udgjort 887 Kr.
99 Øre, medens Udgiften havde andraget 890 Kr., saa at der
altsaa var et Underskud af 2 Kr. 1 Øre, som vilde blive at
overføre paa næste Aars Regnskab. — Der havde meldt sig
10 Ansøgere, hvoraf 9 androge om Understøttelse til at gjen-
nemgaa et Kursus paa Landbohøjskolen og 1 om Rejseunder-
støttelse. Denne sidste, hvorom der ansøgte af Landbrugs-
kandidat og Lærer ved Vinding Folkehøj- og Landbrugsskole,
H. Mortensen, bevilgedes med 200 Kr. Af de øvrige 8 An-
søgere fik 6 deres Andragender bevilgede, idet nemlig 3 fik
Stipendier à 50 Kr. og 3 Stipendier à 180 Kr.

Kand. Meincke fandt, at Stipendierne vare altfor smaa
til, at de kunde have nogen virkelig Betydning; man maatte
heller uddele færre Stipendier, men af en saadan Størrelse, at
de virkelig kunde siges at have Betydning. Efter at derpaa

Konferentsraad Tesdorpf hertil havde bemærket, at
Spørgsmaalet havde været forhandlet af Fondens Bestyrelse,
udtalte

Docent Fjord, at man maatte ikke alene se hen til Sti-
pendiernes Størrelse, men ogsaa erindre, at nogle af disse
unge Mænd tillige fik Understøttelse paa Landbohøjskolen, dels
igjennem fri Undervisning og dels gennem Flidsbelønninger.

Meddelelser fra Præsidiets.

1. Forslag om Oprettelsen af et Landbrugsraad.

Præsidenten: Fra den jyske Fællesforening var der
til Landhusholdningsselskabet indkommet en Anmodning om at
slutte sig til et af denne Forening til Regjeringen indgivet
Andragende om at faa oprettet et Landbrugsdirektorat eller
Landbrugsministerium. Sagen blev foretagen i et Møde af
Bestyrelsesraadet og et Udvalg nedsat til Undersøgelse af, hvor-
vidt Landhusholdningsselskabet kunde slutte sig til Forslaget
eller ikke. Fra dette Udvalg fremkom i sidste Bestyrelses-
møde, uden at Udvalget forøvrigt indlod sig paa Spørgsmaalet
om, hvorvidt Oprettelsen af et Direktorat vilde være ønskeligt
eller ikke, et Forslag om Oprettelsen af et Landbrugsraad.
Tanken i dette Forslag var bleven godkjendt af Bestyrelses-
raadet, og Sagen skulde nu forhandles videre af det af Land-

husholdningsselskabet nedsatte Udvalg forstærket med Delegerede fra de forskjellige Fællesforeninger.¹⁾

2. Forslag angaaende Ændringer i Husdyrloven af 2den Juli 1880.

Præsidenten: I Bestyrelsesraadets Møde i Foraaret forhandlede et af den jydsk Fællesforening til Regjeringen indsendt Forslag om Ændringer i Husdyrloven. Forslaget gik ud paa, at Statsbidraget til Hingsteskuer forhøjedes til 50,000 Kr., at der til Statstyreskuer ydedes et Bidrag af 50,000 Kr., samt at den Sum, der fordeles mellem Landboforeningerne, forhøjedes til 100,000 Kr., og at der til Fordelingen af den sidste Sum knyttedes visse Betingelser. Ved Sagens Forhandling i det nævnte Bestyrelsesmøde opnaaedes ikke noget Resultat; den vistes derfor tilbage til et under Mødet nedsat Udvalg, og fra dette fremsendtes et af den jydsk Fællesforening ændret Forslag — sluttende sig nær til Loven af 1880, — idet Konsulent Jessen, der var Medlem af Udvalget, og hvem det var overdraget at bearbejde Sagen, imidlertid var afgaaet ved Døden. I Bestyrelsesmødet i November forhandlede Sagen da paany, og efter at der var foretaget flere Ændringer i Forslaget, vedtoges det enstemmig. Den vigtigste Bestemmelse i Forslaget, nemlig den om Fordelingen af de 100,000 Kr., lyder i det ændrede Forslag saaledes:

»Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af fortrinsvis rene Racer og til Husdyrbrugets Fremme udredes aarlig af Statskassen en Sum af 100,000 Kr. Denne Sum fordeles af Indenrigsministeren mellem Landboforeningerne i Forhold til det Beløb, de selv udrede, dog saaledes:

at ingen Forening erholder større Tilskud af Statskassen, end den selv udreder;

at Tilskuddet i Kroner ikke maa overstige det 4 dobbelte af Tallet paa Foreningens bidragydende Medlemmer;

at mindst Halvdelen af den samlede Sum, som fremkommer ved Sammenlægning af Statsbidraget og Foreningens eget Bidrag, uddeles i Præmier til Hopper, 2 og 3 Aars Hingste, Kvæg (Tyre fra 1—3 Aar) Svin, Faar, Fjerkræ og Biavl;

at den resterende Part kan anvendes til Husdyrbrugets Fremme paa den Maade, som de enkelte Landboforeninger maatte bestemme og Regjeringen godkjende.²⁾

3. Betænkninger til Ministeriet angaaende Bestemmelser for Indførsel af Kreaturer fra fremmede Lande.

¹ og ²) Se iøvrigt Tidsskrift for Landøkonomi 5 R. 4 B. Side 774.

Præsidenten: Da vore Lovbestemmelser angaaende Indførsel af Kreaturer fra fremmede Lande ikke vare saa betryggende, som de burde være, skete der for et Aars Tid siden en Henvendelse til Indenrigsministeriet desangaaende, foranlediget ved de i England fremkomne nye Lovbestemmelser, i Følge hvilke den engelske Regjering har Ret til at gribe ind, saafremt den har Mistanke om, at et Lands Lovgivning i denne Retning ikke er tilfredsstillende ordnet. Det viste sig imidlertid paa Grund af forskjellige Omstændigheder at være overordentlig vanskeligt at faa Ændringer foretagne i de bestaaende Love, men Indenrigsministeriet indsaa fuldt ud, at det var nødvendigt at gjøre, hvad der kunde gøres i den Henseende, og havde iaar rettet en Henvendelse til Selskabet gaaende ud paa, om der ikke kunde søges tilvejebragt en mere effektiv Karantæne med Hensyn til de Kreaturer, der indkom fra Hertugdømmerne. Præsidiets udtalte da, at det helst ønskede, at der skulde finde Karantæne Sted paa Grænsen, thi selv om det ogsaa forvoldte Ulemper lige over for de Landmænd, der indførte Kreaturer, maatte denne Foranstaltning dog paa den anden Side siges at yde en større Garanti mod Indførelsen af Smitte. Denne Foranstaltning var det imidlertid forbundet med Vanskeligheder at faa gennemført, og Resultatet blev, at der til Amtmændene udgik et Cirkulære — bekendtgjort i Bladene —, i hvilket de nu bestaaende Reglers Overholdelse indskærpes. Videre havde Ministeriet ikke ment at kunne gaa, og man kunde vel ogsaa finde nogenlunde Betyggelse herved lige over for Hertugdømmerne. Med Hensyn til Indførselen fra andre Lande var det under Ventilation, hvorvidt der kunde træffes betryggende Foranstaltninger lige over for dem.

4. Betænkning til Ministeriet angaaende Fordelingen af Statsbidraget til Huslodders Præmiering.

Sekretæren: Spørgsmaalet havde som bekendt været længe paa Dagsordenen. Landhusholdningsselskabet indsendte for et Aar siden, foranlediget dertil af Regjeringen, en Betænkning angaaende dette Spørgsmaal, efter at have korresponderet med Fællesforeningerne derom. I sidste Rigsdagsamling fremkom der imidlertid fra Finantsudvalget et Ønske om, at andre Principper maatte blive lagte til Grund for Fordelingen, og Regjeringen tilsendte da Landhusholdningsselskabet en Meddelelse herom samtidig med, at den anmodede Selskabet om at udtale sig om disse Principper, som gik ud paa, at enten skulde Medlemsantallet i Landboforeningerne hele Landet over være det bestemmende for, hvor meget hver enkelt Landboforening skulde have af Statsbidraget, eller ogsaa skulde

Statsbidraget deles mellem Amterne i Forhold til Husmændenes Antal og indenfor Amtets Grænser i Forhold til Landboforeningernes Antal. Tillige fremsendte Regjeringen en Skrivelse fra den jyske Fællesforening, i hvilken den, efter at have seet Indstillingen fra Finantsudvalget, udtaler Ønsket om, at den hidtidige Fordelingsmaade vedblivende maatte blive fulgt. Præsidiets, som saaledes havde Lejlighed til paany at udtale sig om Sagen, kunde ikke ændre sin oprindelige Anskuelse, nemlig at det, der rettest burde lægges til Grund for Fordelingen, var den tilstedeværende Trang; kun den burde være Maalestokken for, hvor stort et Beløb der aarlig skulde tilstaaes hver Landboforening, og i sin Indstilling for et Par Aar siden havde Selskabet derfor ogsaa indtrængende anmodet Ministeriet om, at der kunde blive bevilget Midler til at faa de Indberetninger, der aarlig indkom til Regjeringen fra de forskjellige Landboforeningers Bedømmelseskomiteer, bearbejdede, eftersom der paa Grundlag af dem maatte kunne faaes en nogenlunde klar Opfattelse af, hvilken Trang der i Virkeligheden var tilstede i de forskjellige Amter eller forskjellige Landboforeningskredse. Man mente ingenlunde, at Landboforeningernes Medlemsantal, som antaget i Rigsdagen, kunde siges at være et Udtryk for Trangen; der var mange Landboforeninger, som stode med et stort Medlemsantal, men kun viste ringe Interesse for Sagen og bragte den meget smaa Ofre, medens paa den anden Side Landboforeninger med et ringe Medlemsantal bragte meget store Ofre baade af Tid, Arbejde og Penge for Huslodders Præmiering. Ej heller mente Selskabet, at Husmændenes Antal var et korrekt Udtryk for Trangen; thi Jordbruget havde jo en ulige Værdi for Husmændene i de forskjellige Amter efter det Areal, de havde under Dyrkning, efter den Højde, hvortil Husmandsbruget var naaet, efter de Afsætningsforhold, der vare tilstede o. s. v., og Præsidiets udtalte derfor i sin Svarskrivelse, at det hverken i Landboforeningernes Medlemsantal eller i Husmændenes Antal fandt en Hovedbasis for Fordelingen af Statsbidraget, hvorfor det kun kunde tilraade, saalænge man ikke ad den af det foreslaaede Vej, nemlig gennem en Bearbejdelse af de indkomne Beretninger — hvad Præsidiets indtrængende anmodede Ministeriet om at søge gennemført — havde erholdt en klar Oplysning om den tilstedeværende Trang, vedblivende at benytte den samme Fordelingsbasis som hidtil.

5. Pension for Konsulent P. Jessens Enke (se Budgetforslaget).

Præsidenten var overbevist om, at han vilde finde Tilslutning hos alle Selskabets Medlemmer, naar han udtalte

en dyb Beklagelse over Konsulent Jessens Død. Hans Ihærdighed og hans Interesse for det Hverv, han havde paataget sig, samt hans store Dygtighed vare saa almindelig kjendte af alle Selskabets Medlemmer, at Taleren ikke behøvede at dvæle derved. Hans Bortgang var et stort Tab for Selskabet og vilde være meget vanskelig at erstatte. (Samtlige Medlemmer rejste sig). Paa hans Baare lagdes en Krands fra Selskabet.

Konsulent Jessen døde i August Maaned, og da hans Enke sad i trange Kaar, udbetalte Præsidiets hende, da Selskabets Love ikke indeholdt noget Forbud derimod, den Gage, der vilde have tilkommet hendes Mand indtil 1ste November. Bestyrelsesraadet havde billiget denne Udbetaling, ligesom det ogsaa havde sluttet sig til et Forslag om at erstatte hende Huslejen — hun havde nemlig ikke kunnet opsigte Lejligheden — for indeværende Halvaar, eller, saafremt Lejligheden maatte blive udlejet, det Tab, som derved mulig vilde fremkomme. Endelig skulde Taleren gjøre opmærksom paa, at der senere, naar Budgettet kom for, vilde foreligge Forslag om at give Pension til Fru Jessen. Dens Størrelse var bestemt i Overensstemmelse med Reglerne i Pensionsloven for Statens Embedsmænd og deres Enker, altsaa til en Ottendedel af Mandens Gage eller afrundet til 400 Kr. aarlig. Saafremt dette Forslag vedtoges, vilde der ogsaa være at udrede Pension for de 5 Maaneder fra 1ste Novbr. 1885 til 1ste April 1886, altsaa omtrent 200 Kr., der maatte tages som Efterbevilling paa indeværende Aars Budget og blive at afholde af den Sum, der er tilbage af Konsulent Jessens Gage for indeværende Aar.

Det Forslag, som Præsidiets altsaa med Bestyrelsesraadets Samtykke skulde stille, var, at man billigede den Udbetaling, der var skeet til Fru Jessen, at man refunderede hende et halvt Aars Husleje eller et muligt Tab paa den, samt at der udtales hende Pension for ovennævnte Tidsrum, saafremt Forslaget paa næste Aars Budget om Pension vedtoges.

Forslaget vedtoges enstemmig.

6. Uddannelse af en Konsulent i Husdyrbrug.

Sekretæren meddelte, at i Henhold til en mellem Direktøren for Landbohøjskolen og Landhusholdningsselskabet truffen Aftale vilde de ved Prof. Prosch's og Konsulent Jessens Død ledigblevne Poster som Lærer ved Landbohøjskolen og som Konsulent ved Landhusholdningsselskabet blive besatte ved Konkurrence, hvis Iværksættelse og Bedømmelse var overdraget til et Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, valgte af Landbohøjskolen, og 3, valgte af Selskabets Bestyrelsesraad.

Opgaven, der skulde være indrettet saaledes, at den kunde give Vedkommende Lejlighed til at vise deres Evne til selvstændigt Arbejde, skulde ikke blot tjene som Prøve, men tillige som Uddannelsesmiddel og være knyttet til vort Fædrelands Husdyrbrug, helst til en eller anden Del af vort Kvægbrug. Begge Institutioner kunne bagefter, enten hver for sig eller i Forening, lade den første Prøve efterfølge af en ny eller give Vedkommende Lejlighed til videre Uddannelse, ligesom man ogsaa vilde bestræbe sig for at skaffe et begrænset Antal Konkurrenter en Understøttelse. Fra dette Udvalg vilde snart en offentlig Bekjendtgjørelse angaaende Konkurrancen udgaa.

7. Ansættelse af Cand. polyt. B. Bøggild som Konsulent i Mejeribrug.

Præsidenten: Cand. Bøggild havde i flere Aar været understøttet af Landhusholdningsselskabet for at blive uddannet i Mejerifaget under Prof. Segelckes Ledelse. Efter at denne Uddannelse nu var tilendebragt og afsluttet med en Udenlandsrejse, om hvilken Kand. Bøggild havde aflagt Beretning i et af Selskabets Møder i Efteraaret, var nu det Tidspunkt kommet, da der blev Spørgsmaal om, hvorvidt han kunde ansættes som Selskabets Konsulent i Mejeribrug. Prof. Segelcke havde anbefalet ham, og Bestyrelsen billigede hans Ansættelse som Konsulent, hvorfor der senere, naar Budgetforslaget kom under Forhandling, vilde foreligge Forslag om at antage ham som Konsulent i Mejeribrug og bevilge et Beløb til hans Lønning.

8. Forhandlinger i Anledning af Godsejer Castenschields (Borrebye) Tilbud om paa en ham tilhørende Gaard i Tystofte at oprette en Forsøgsstation for Konsulent P. Nielsen.

Docent Fjord skulde supplere Hr. Niensens foran givne Meddelelse angaaende denne Sag med at meddele, at de Bygninger, der vare opførte paa de 20 Tdr. Land, vare opførte af Hr. Castenschield, mod at Staten gav ham et Tilskud af 5000 Kr. Ejendommen vedblev at være Hr. Castenschields, og naar Hr. Nielsen, som var Fæster for Livstid af Ejendommen, engang døde, havde Staten Forkjøbsret til Ejendommen. Den aarlige Afgift, som Konsulent Nielsen skulde betale, var 50 Kr. pr. Td. Land, og medens Godsejer Castenschield ikke kunde opsiges Hr. Nielsen, kunde det Omvendte finde Sted, ifald det Tilfælde skulde indtræde, at Staten ikke vilde vedblive at give Midler til en Konsulent i Plantekultur. Bestyrelsesraadet og Præsidiet havde i Forening bragt Godsejer Castenschield en Tak for den Støtte, han havde ydet Selskabet og Landbruget, thi Alle vare vistnok enige om, at Hr. Niensens Virksomhed var til Gavn for dette.

9. Iværksættelsen af Lærlingeinstitutionen paa mindre Gaarde. (Se Aarsberetningen 1884—85, Side 126—41).

Sekretæren: Iværksættelsen af Lærlingeinstitutionen paa mindre Gaarde, som skete til Maj d. A., er bleven modtaget med en meget stor Tilslutning fra de Mænds Side, til hvem Selskabet henvendte sig med Anmodning om at modtage Læringer, en Tilslutning, som Landhusholdningsselskabet ikke noksom kan fremhæve; den er et utvetydigt Vidnesbyrd om den Tillid, der endnu raader hos de mindre Jordbrugere ligeoverfor Selskabet. Næsten alle de udsendte Anmodninger bleve imødekomne, og disse Anmodninger gaa ud paa intet mindre, end at Husbonden skal aabne Plads ikke blot i sin Gaard, i sit Arbejde, men i sit Hjem, i sin Familie, ved sit Bord for de unge Mænd, han ikke selv kjender, men som han overdrager Landhusholdningsselskabet at vælge. Endnu var der kun gaaet et halvt Aar, men om der altsaa endnu ikke var stor Erfaring at se hen til, saa lød der dog fra alle de Hjem, til hvilke der var sendt Læringer, og fra hvilke der var modtaget Meddelelse, de glædeligste Efterretninger om den gjensidige Tilfredshed, hvormed der samarbejdedes mellem Husbond og Lærling. Taleren nærede det Haab, at dette maatte være et godt Varsel for Fremtiden for, at den nyskabte Institution i Virkeligheden maatte blive en Støtte for Jordbrugets Udvikling paa de mindre Gaarde, hvad der jo udelukkende tilsigtedes ved den. Ganske vist kunde jo Mange selv skaffe deres Sønner Plads paa veldrevne, mindre Gaarde, af hvilke der ikke var faa her i Landet, men det stod dog kun sjældnere i Enkeltmands Haand at skaffe Vedkommende Lejlighed til at se mindre, veldrevne Jordbrug i fremmede Egne, i hvilken Henseende Landhusholdningsselskabet nu tilbød sig at være Mellemand, og derfor var ogsaa Institutionen bleven modtaget med Tilslutning og Forventning fra deres Side, som ikke selv kunde modtage Læringer, men som havde voxne Sønner, hvem de ønskede at skaffe en videre Uddannelse.

10. Udarbejdelsen af en Regnskabsbog for mindre Landbrug.

Sekretæren: Det svage Punkt paa de mindre Gaarde og Løresteder, ligesom i det Hele taget i vort Jordbrug, var Regnskabsføringen; den stod meget langt tilbage. For at bøde herpaa havde Præsidiet ønsket at give Lærlingen en Vejledning i den Retning og henvendte sig derfor til nuværende Bestyrer Iversen paa Ydinggaard ved Roskilde med Anmodning om at udarbejde et Udkast til en Regnskabsbog. Naar Anmodningen rettedes til ham, skyldtes det udelukkende, at

han selv havde drevet et mindre Jordbrug gennem flere Aar, og at det var Præsidiet bekjendt, at han med megen Omtanke havde søgt at ordne Regnskabsvæsenet paa en fyldestgjørende Maade, saa at man turde vente hos ham at finde Indsigt i saa Henseende. Hr. Iversen efterkom Anmodningen, og Inspektør Buus og Professor Segelcke havde havt den Godhed at gennemse hans Udkast, i hvilket de foretog enkelte mindre Ændringer, men iøvrigt godkjendte det. Vel var man noget ængstelig for, at det skulde være for omfattende, men Hr. Iversen erklærede, at naar Lærningen ikke viste Forsømmelighed, var Arbejdet ikke større, end at det uden Vanskelighed kunde overkommes. Et mindre udførligt Regnskab vilde ikke kunne give en tilfredsstillende og fyldestgjørende Besvarelse af de Spørgsmaal, som maatte fremkomme hos enhver tænksom Lærling. Havde Lærningen først begyndt paa at fore Regnskabet, vilde det, naar han var opvakt, snart fængsle hans Interesse, saa at det Arbejde, der i Begyndelsen kunde synes stort, brydsomt og vidtløftigt, vilde blive ham en kjær Beskæftigelse, som han ikke vilde undvære. Regnskabsbogen, der var omsendt til samtlige Medlemmer, var trykt som Manuskript, hvortil Grunden var den, at man ikke ønskede den underkastet en for stræng Bedømmelse, men forbeholdt sig gennem Erfaringen paa dette temmelig nye Omraade her i Landet at foretage mulige Ændringer i Planen. Bogen vilde nu kunne faaes i Boghandelen tilligemed de dertil hørende Skemaer.

11. Henvendelse til Landshøvdingen paa Island om Uddannelse af islandske Landvæsenlærlinge.

Sekretæren: Selskabet havde foretaget Skridt til at søge gennemført en Tanke, der tidligere havde været fremsat, nemlig at komme det islandske Jordbrug og Husdyrbrug til Hjælp paa lignende Vis som herhjemme gennem Lærningeinstitutionen, men saaledes at man søgte at skaffe Læresteder til dem i det vestenfjeldske og nordenfjeldske Norge. Landbrugsdirektør Smitt i Norge havde tilsagt sin Medvirkning. Forslaget, som man havde tilsendt Landshøvdingen paa Island, gik ud paa, at Lærningerne, udvalgte af Landboforeningerne deroppe, skulde ved Selskabets Foranstaltning anbringes i 2 Aar paa to Gaarde — ét Aar paa hver — de nævnte Steder. Selskabet tilbød at skaffe Lærningerne en saadan Plads og aarlig at understøtte to trængende, men værdige unge Bøndersønner fra Island med 100 Kr. hver som Hjælp til deres Rejse til og Ophold paa Lærestedet. For yderligere at komme til Forstaaelse om Forretningsgangen i denne Sag havde man anmodet Landshøvdingen om, saafremt han og Landboforeningerne

gik ind paa Forslaget, at sende sin landøkonomiske Assistent herved, for at Præsidiet kunde konferere med ham. Præsidiet havde endvidere til Opnaaelse af dette sidste Øjemed bevilget 200 Kr. som Bidrag til hans Rejse herved til Danmark i Haab om, et Landshøvdingeembedet vilde tilskyde Resten. Svar var endnu ikke modtagen.

12. Besvarelse af et Andragende vedrørende Islands Kvægforhold.

Sekretæren: Pastor Gislason paa Island havde andraget Selskabet om at faa en Tyrekalv sendt op til Island her nede fra. I Henhold til tidligere Forhandlinger ¹⁾ med Landbrugsdirektør Smitt og Inspektør Fejlberg maatte man antage, at Tilførsel af Tillægsdyr fra fremmede Lande til vore nordlige Bilande ikke var heldig for Kvægavlens Fremme, men at der fandtes gode Besætninger deroppe, saa at man i Landets egen Husdyrbestand havde Midler i Hænde til at skaffe sig gode Tillægsdyr. Selskabet stillede derfor, da Hr. Gislason var godt anbefalet af Landboforeningen deroppe, og da hans Ejendom sagdes at yde særlig gode Vilkaar for Kvægbrug, en Understøttelse til hans Disposition, for at han ved Rejser kunde gjøre sig bekendt med gode Kvæghold paa Island og muligvis ad den Vej skaffe sig gode Stamdyr. Ogsaa rettedes en Anmodning til Hr. Gislason om efter endt Rejse at afgive en Beretning om denne til Selskabet.

13. Undersøgelse af Landbrugsforholdene paa Færøerne.

Sekretæren: Folkethingsmand Schrøter fra Færøerne havde paa Foranledning henvendt sig til Selskabet med en Anmodning om, at det vilde lade Landbrugsforholdene paa Færøerne undersøge, en Opfordring, som Præsidiet saa meget hellere gik ind paa, som det nu, efter at det gjennem Inspektør Feilberg for nogle Aar siden havde modtaget en Redegjørelse for de islandske Landbrugsforhold, savnede en saadan for de færøiske, hvad oftere føltes, naar der forelaa Andragender fra Færøerne eller Forespørgsler fra Regjeringen om færøiske Landbrugsforhold. Da det nu tilmed meddeltes, at Landbrugskandidat Effersø, der havde studeret ved Landbohøjskolen og havde Kjendskab til det skotske, danske og svenske Agerbrug og altsaa maatte antages at have den rette Oversigt til at foretage en saadan Undersøgelse og give en klar Redegjørelse for Forholdene deroppe, opholdt sig paa Færøerne, stillede Præsidiet ham den Opgave at give en Fremstilling af de færøiske Landbrugsforhold og af Husdyr-

¹⁾ Se Selskabets Aarsberetning for 1884—85, Side 152—54.

bruget deroppe samt stillede de dertil nødvendige Midler til hans Raadighed.

Præsidenten. Af de aflagte Beretninger og givne Meddelelser vilde man have faaet et Overblik over den Virksomhed, Selskabet havde udfoldet i det sidste Aar, og i hvilken Retning den var gaaet. Dels herfor og dels fordi de omtalte Sager vilde komme til at udøve Indflydelse paa Budgettet eller Virksomhedsplanen for det kommende Regnskabsaar, vare de fremdragne. Ganske vist var der i Øjeblikket ikke mange Medlemmer tilstede, men da alle Medlemmer havde erholdt Virksomhedsplanen og Budgettet tilstillede, maatte det altsaa antages, at man ikke havde noget derimod at erindre.

Budgetforslaget for Regnskabsaaaret fra 1. April 1886 til 31. Marts 1887, som Taleren derpaa fremlagde, var saalydende:

I n d t æ g t.

Konto.	Forventet Kassebeholdning $\frac{1}{4}$ 1886	5000 Kr.
	A. Medlemskontingenter	18400 -
	B. Renter af Selskabets Aktiver	11764 -
	a. Statskassens Tilskud	3200 Kr.
	b. do. til en Konsulent i Agrikulturkemi	3000 -
	c. do. til Hvededyrkningsforsøg	4000 -
	d. do. til Maltbygyrkningsforsøg	4000 -
	e. do. til Huslejegodtgjørelse	2000 -
	-----	15200 -
	D. Bidrag fra det Classenske Fideikommis	2000 -
	E. Tilskud fra Møllerne til Hvedeforsøg	1500 -
	F. Etatsraad Schous Legat	200 -
	G. Grosserer G. Buscks Legat til Præmier ved Mælke- riudstillinger, særlig for Exportost	88 -
	H. Grosserer N. F. Muncks Legat til Præmier for Redskaber og Maskiner	54 -
	I. Forskjellige Indtægter, navnlig Salg af Bøger ...	1394 -
	-----	56600 Kr.

U d g i f t.

Udgifterne ville være dels 19600 Kr. faste Udgifter, dels 32770 Kr. kalkulatoriske i Henhold til følgende Fordeling:

Konto.

1. Udarbejdelse og Trykning af landøkonomiske Skrifter		1500 Kr. kalkul.

	Overføres ...	1500 Kr. kalkul.

	Overført...	1500 Kr.	kalkul.
2.	Anskaffelse af landøkonomiske og naturvidenskabelige Skrifter til Uddeling	7500 -	kalkul.
3.	Selskabets Foredrags- og Diskussionsmøder...	700 -	kalkul.
4.	Agrikulturkemisk Virksomhed:		
	a. Konsulentens Honorar og Rejser	3000 -	fast.
	b. Kemiske Undersøgelser	500 -	kalkul.
5.	Plantekulturens Fremme:		
	a. Konsulentens Virksomhed	1000 -	kalkul.
	b. Hvedeudvalgets Virksomhed	6500 -	fast.
	c. Bygudvalgets Virksomhed	5000 -	fast.
	d. Dansk Frøkontrols Virksomhed	500 -	fast.
	e. Foreningen for Kulturplanternes Forbedring	500 -	fast.
6.	Husdyrbrugets Fremme	3000 -	kalkul.
7.	Mælkeribugets Fremme	3000 -	kalkul.
8.	Rejseunderstøttelser	1500 -	kalkul.
9.	Mejeribødkerlæringer	500 -	kalkul.
10.	Hædersbelønninger for Landboflid	300 -	kalkul.
11.	Landbrugets Binæringer	200 -	kalkul.
12.	Udstillinger	1000 -	kalkul.
13.	Færøerne, Island og Grønland	800 -	kalkul.
14.	Lønninger og Enkeunderstøttelser	8140 -	fast.
15.	Regnskabsføring	1080 -	fast.
16.	Fragt og Porto	600 -	kalkul.
17.	Kontorudgifter, Inventarium, Bekjendtgjørelser, Brændsel o. s. v.	1500 -	kalkul.
18.	Uforudsete Udgifter	1000 -	kalkul.
19.	Husleje	2050 -	fast.
20.	Afdrag paa Laan af Reservefond	500 -	fast.
		51870 Kr.	
	Indtægt...	56600 -	
	Forventet Kassebeholdning $3\frac{1}{3}$ 1887...	4730 Kr.	

De enkelte Konti vare delte i faste og kalkulatoriske; de første andrage 19,600 Kr., de sidste 32,770 Kr. Af nye Udgiftsposter var der 3, nemlig Pension til Konsulent Jessens Enke, Lønning til en Konsulent i Mejeribrug, hvilken Stilling agtedes besat med Kand. Bøggild, og endelig Honorar til en midlertidig Konsulent i Hesteavl. Bestyrelsesraadet havde ment, at det var rigtigst, da Selskabet stod uden nogen Konsulent i Husdyrbrug, foreløbig at benytte en i Hesteavl speciel Sagkyndig. Der foregrebes herved intet med Hensyn til Virksomhedsomraadet for

den vordende Konsulent i Husdyrbrug; han vilde, saafremt han var i Stand dertil, kunde overtage den hele Gjerning ligesom Konsulent Jessen; den her paatænkte konsultatoriske Virksomhed var kun af foreløbig Natur; Selskabet stod uden nogen fremtidig Forpligtelse lige over for denne Virksomhed. Da Bestyrelsen imidlertid ønskede at benytte den paagjældende midlertidige Konsulent ogsaa i indeværende Aar, ønskedes der en Efterbevilling hertil af 500 Kr.

Da Ingen ønskede at udtale sig om de enkelte Poster eller Budgettet som Helhed ligesom heller ikke om Virksomhedsplanen, gik man strax til Afstemning, hvorved saavel Budget som Virksomhedsplan vedtoges enstemmig,

Ligeledes vedtoges det enstemmig at give Præsidiets Bemyndigelse til at anvende 500 Kr af indeværende Aars Budget til konsultatorisk Virksomhed i Hesteavlen.

Hermed var Dagsordenen udtømt, hvorefter Generalforsamlingen hævedes.

Ledige Pladser i Husdyrbrug.

Direktøren for den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og Præsidiet for det kgl. danske Landhusholdningsselskab have overdraget Undertegnede at varetage det Fornødne ved Afholdelsen af en Konkurrence, der ønskes foranstaltet som første og foreløbig indledende Skridt til Besættelsen af Lærerpladsen i Husdyrbrug ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole eller af Konsulentpladsen i Husdyrbrug ved det kgl. danske Landhusholdningsselskab.

Som Følge heraf indbyde vi herved yngre Mænd, der maatte attraa gennem den ene eller anden af de nævnte Pladser at gjøre Husdyrbrugets Fremme til deres Livsopgave, til at besvare følgende Opgave:

»Der indsendes inden 1. Januar 1887 en Afhandling, som indledes med en Oversigt over Kvægbrugets Udvikling her i Landet i de sidste 25—35 Aar, og som derefter giver en paa egne Undersøgelser grundet Fremstilling af den for en enkelt Egn af Landet karakteristiske Kvægbestands Udvikling i det samme Tidsrum.«

De, der ønske at deltage i denne Konkurrence ville have derom at indsende Meddelelse til Landhusholdningsselskabets Kontor inden den 26. Marts d. A., ledsaget af Oplysning om deres Kvalifikationer, og vil der derefter blive tilstillet hver af Konkurrenterne Opgivelse af den Egn af Landet, hvis Kvægbestand han særligt vil have at

undersøge. — Et mindre Antal af de Konkurrerende vil der fra 1. April d. A. til 1. Januar 1887 kunne tilstaaes en Understøttelse af 100 Kr. maanedlig.

Ret til at offentliggjøre de indkomne Konkurrencearbejder forbeholdes.

B. Bang.   H. F. S. Biilmann.   N. J. J. Buus.
J. C. la Cour.   O. Scavenius.   Th. R. Segelcke.
